

la contra | ENRIC RAMONET

Degradacions

Al País Basc passen coses grosses que ens haurien de concernir a tots perquè permeten entendre la naturalesa, els límits i les servituds del sistema polític que omple tantes boques

Probablement vostès ja saben la història de Fernando Olalde i ja coneixen les vicissituds d'aquest economista donostiarra que, víctima dels propis escrúpols ideològics, o de la coherència com es deia abans, acabarà entre reixes. Aquest home de 52 anys que es declara abertzale i d'esquerres, és un dels nombrosos processats en el cèlebre sumari 18/98 i ha estat acusat de col·laboració amb ETA per haver afavorit la desobediència civil, activitat que a l'Audiència Nacional ses excel·lències han interpretat com una altra via de lluita promoguda per l'organització terrorista. Les conviccions polítiques d'en Fernando li varen impedir, a l'any 1994, acceptar en benefici propi els 275 milions de pessetes rebuts en herència després de la mort del seu pare i els va destinar, íntegrament, a la creació d'una fundació que en l'actualitat encara treballa en l'àmbit dels moviments socials i de la cultura basca.

Diuen que durant la seva declaració a l'Audiència, relatant les motivacions que l'havien impulsat a prendre aquesta determinació, va invocar estímuls com el de fer més just i habitable el món que continuament criticava, o el desig de rebel·lar-se contra un sistema que permet l'acumulació de riqueses i de misèries i, també, que va definir l'herència com una institució que perpetua les desigualtats.

No sé com ho veuen, però em temo que qualsevol que declari coses així en un indret com l'Audiència Nacional serà considerat un perill social i tindrà moltes possibilitats d'acabar a la garjola. No hi fa res que en Fernando hagi manifestat repetidament la seva aversió a la violència d'ETA i afirmat que aquesta organització vulnera els drets humans i perjudica el desenvolupament del seu poble. Atenent a la sensibilitat que s'agita sota aquelles togues, les seves declaracions en relació amb l'herència devien resultar literalment esborronadores. I, inevitablement, enteses com una prova de pertinència a aquest submón ple d'independentistes, comunistes, okupes i terroris-

Dirigents d'ANB, durant un acte polític a Durango, el desembre passat. / EFE

tes que amenacen l'ordre establert i la civilització.

Al País Basc estan passant coses grosses que ens haurien de concernir a tots perquè més enllà dels gens menyspreables efectes intimidadors, també esdevenen molt reveladores i ens permeten entendre la naturalesa, els límits i les servituds d'aquest sistema polític que omple tantes boques. La primera, naturalment, és sempre la injustificable amenaça etarra, però la segona és la forma de combatre-la vulnerant drets fonamentals i, al capdavall, reactivant-se recíprocament.

L'empresonament d'en Fernando no és un cas únic. Amb ell es va condemnar Sabino Ormazábal, un periodista vinculat a moviments pacifistes i públicament crític amb ETA i també, amb penes de 5 o 6 anys, una trepa de joves que havien cre-

mat caixers automàtics. I ja fa temps que es tanquen diaris i s'il·legalitzen partits amb el pretext d'ofegar ETA combatent-ne l'entorn, que, segons sembla, cada vegada troben més extens. I en els propers dies tothom espera la il·legalització d'ANB, partit històric, que a l'any 1936 va formar part del Front Popular i que en l'actualitat governa en un feix de poblacions i que a tot el País Basc té, pràcticament, tants regidors com els socialistes. El PSOE necessita fer-se el dur per evitar que el PP l'atrapi i aquestes contundències, encara que siguin matusseres, sembla que complauen l'electorat. La qual cosa no és únicament una demostració de fins a quin punt pot degradar-se la democràcia sinó també de fins a quin punt ho pot fer l'opinió pública quan es sotmet a determinats estímuls.

la columna | JOSEP M. FONALLERAS

La sarsuela del PP

Davant d'una situació límit, la literatura opta, a l'hora de descriure-la, per dues solucions. En la primera, tot són xiuxieigs, converses esbiaixades, tuls de seda que es van esquinçant sense fer soroll. L'altra és un esclat poderós, un conflicte que deixa de ser latent i que explota amb totes les conseqüències. Moltes obres mestres, molts clàssics, es fonamenten en la combinació poderosa d'ambdues solucions. L'esclat no arriba sinó després d'unes quantes sedes esquinçades. Hi ha peces en què sembla que no passa res i, mentrestant, el món s'enfonsa (penso en Txèkhov, per exemple). Hi ha peces en què l'espectador rep el primer cop de puny quan tot just s'alça el teló (penso en Racine, per exemple). La solució intermèdia es diu melodrama i arplega una mica de cada banda. Acostumats a una política d'insinuacions, de rumors, la crisi del PP d'aquests dies se'ns presenta amb els ingredients característics d'un melodrama certament dolent, malgrat, però amb aspectes que l'acosten als models. Més aviat una comèdia dramàtica d'aquestes de la televisió. Sense l'enlairament espiritual que provoquen les passions ben descrites, però amb els mateixos arguments de què es val el melodrama per cimentar l'estructura. És a dir: situació límit portada amb una certa dissimulació i manteniment de les formes, i esclat final arruixat i tràgic. Ja ho tinc. Això del PP és una sarsuela. Cal agrair l'espectacle a Ruiz Gallardón. Si l'alcalde s'hagués contingut, si hagués sortit de la reunió amb paraules amables, si no hagués reconegut la derrota, la cosa ens hauria avorrit molt. Amb el seu «coup de foudre», amb un posat circumspecte i plorós, la figura de Gallardón s'eleva, s'humanitza, provoca la crisi de veritat. L'endemà de la davallada, ell mateix introdueix els diaris que parlen del fracàs (les portades, plenes del seu sanglot) en una urna que enterra en els fonaments d'un edifici de nova construcció. Imatge colossal! Seria operística, però succeeix a Madrid. I allà sempre els ha agradat molt la sarsuela.

TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC

ORMETAL

MILLOR AÏLLAMENT, DURABILITAT I MENDR MANTENIMENT

Llevant, 7 Pol. Ind. Mas Lladó FORNELLS DE LA SELVA

972 47 61 27 www.ormetal.es

t'ajudem a reciclar

moltes mides i adaptables a qualsevol racó

cal rei

coses de casa

www.calrei.com

Veleu-lo al Carrer Nou de GIRONA / tel. 972 200178

GAP 972 47 23 53

GIRONA ALTA I BAIXA PRESSIÓ

Restauracions i Neteges

MICROSORREIG I DECAPATGE DE FUSTA

www.bristol2000.com

www.elpunt.cat

150 ANIVERSARI

LOURDES

10 i 11 de febrer

Sortida de Girona Autocar i hotel

C/ BARCELONA, 25 - GIRONA

972 20 22 27